

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13 marca 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. przyznał Z. B. prawo do emerytury od 24 lutego 2015 r., tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego. Została ona wysłana w dniu 19 marca 2015 r. / decyzja k.29 plik III akt ZUS/.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył ubezpieczony w dniu 27 maja 2015 r., wskazując decyzja jest dla niego krzywdząca, a pismo to należy traktować jako odwołanie do Sądu Okręgowego w Łodzi, wnosząc jednocześnie o przywrócenie terminu do wniesienia odwołania, gdyż nie został pouczony, iż ma złożyć ponowny wniosek o przeliczenie świadczenia / odwołanie wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu k.2-5/.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniosł o odrzucenie odwołania argumentując, że złożone zostało po terminie /odpowieź na odwołanie k. 6 /.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Wnioskodawca Z. B. urodzony w dniu (...), z wnioskiem o przyznanie prawa do emerytury wystąpił w dniu 29 stycznia 2015 r. /wniosek k. 1-3 akt ZUS plik III/.

Wnioskodawca posiada średnie wykształcenie, ma wadę wzroku /niesporne, wniosek k. 1-3 akt ZUS plik II/.

Już w dniu 19 października 2005 r. wnioskodawca złożył wniosek o emeryturę, załączając do niego stosowne dokumenty /niesporne, wniosek k. 1-3 akt ZUS plik II/.

Decyzją z dnia 22 grudnia 2005 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. przyznał wnioskodawcy prawo do emerytury od miesiąca zgłoszenia wniosku, jednocześnie zawieszając jej wypłatę z uwagi na kontynuowane zatrudnienie. Decyzja miała symbol (...), wnioskodawca odebrał ją osobiście / decyzja k.36 plik II akt ZUS/.

W dniu 2 stycznia 2006 r. wnioskodawca złożył wniosek o zmianę stażu pracy i podjęcie wypłaty świadczenia, załączając świadectwo pracy / wniosek k.37 plik II akt ZUS/.

Decyzją z dnia 10 stycznia 2006 r. wnioskodawcy przyznano emeryturę po rozwiązaniu stosunku zatrudnienia, wysłano ją w dniu 26 stycznia 2006 r. / decyzja k.41 plik II akt ZUS/.

W dniu 29 marca 2006 r. wnioskodawca zgłosił telefonicznie, iż nie otrzymał legitymacji emeryta / protokół k.43 akt ZUS plik II/.

W dniu 11 kwietnia 2006 r. wnioskodawca wnosił o uwzględnienie w podstawie wymiaru kart zasiłkowych / wniosek k.45 plik II akt ZUS/.

W dniu 25 maja 2006 r. ZUS odmówił wnioskodawcy przeliczenia świadczenia, decyzję wysłano w dniu 31 maja 2006 r. / decyzja k.53 plik II akt ZUS/.

W dniu 9 sierpnia 2007 r. wnioskodawca wskazał na zmianę dowodu osobistego /wniosek k. 55 plik II akt ZUS/.

Świadczenie waloryzowano w poszczególnych latach / k.42 , 59, 61, 63, 71 plik II akt ZUS/.

W dniu 24 stycznia 2011 r. bank realizując dyspozycję wnioskodawcy polecił zmianę numeru rachunku bankowego do rozliczeń / polecenie k. 67-70 plik II akt ZUS/.

Z wnioskiem o przyznanie prawa do emerytury z wieku powszechnego wnioskodawca wystąpił w dniu 29 stycznia 2015 r. /wniosek k. 1-3 akt ZUS plik III/.

Zaskarżoną decyzją z dnia 13 marca 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. przyznał Z. B. prawo do emerytury od 24 lutego 2015 r., tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego. Została ona wysłana w dniu 19 marca 2015 r. Nosi symbol (...) / decyzja k.29 plik III akt ZUS/.

Wnioskodawca nie zgadzał się z treścią tejże decyzji / zeznania wnioskodawcy e-protokół rozprawy z dnia 17 marca 2016 r. 00:04:27 w zw. z 00:23:50/.

W dniu 9 kwietnia 2015 r. wnioskodawca złożył pismo do ZUS, iż w związku z otrzymaną decyzją o przyznanej emeryturze z dnia 13 marca 2015 r. wnosi o ponowne sprawdzenie prawidłowości jej wyliczenia w związku z brakiem urlopów bezpłatnych, kartami wynagrodzeń za lata 1978-1981 oraz kart zasiłkowych / pismo wnioskodawcy k.32 plik III akt ZUS/.

Pismo to pisała jego żona, on zaś podpisał je, było to po otrzymaniu decyzji z dnia 13 marca 2015 r. / zeznania św. M. B. e-protokół rozprawy z dnia 17 marca 2016 r. 00:11:23 /.

Pismem z dnia 8 maja 2015 r. ZUS odpowiedział na zarzuty wnioskodawcy / pismo k.37 plik III akt ZUS/.

Odwołanie od decyzji z dnia 13 marca 2015 r. złożył ubezpieczony w dniu 27 maja 2015 r. Pisała je jego żona, on zaś podpisał je / odwołanie k.2-5, zeznania wnioskodawcy e-protokół rozprawy z dnia 17 marca 2016 r. 00:06:39 w zw. z 00:23:50, zeznania św. M. B. e-protokół rozprawy z dnia 17 marca 2016 r. 00:11:23 /.

Żona wnioskodawcy czytała pouczenie zawarte w decyzji, uczynił to także wnioskodawca / zeznania św. M. B. e-protokół rozprawy z dnia 17 marca 2016 r. 00:11:23, zeznania wnioskodawcy e-protokół rozprawy z dnia 17 marca 2016 r. 00:04:27 w zw. z 00:23:50 /.

Żona wnioskodawcy posiada wykształcenie średnie techniczne / zeznania św. M. B. e-protokół rozprawy z dnia 17 marca 2016 r. 00:16:58 /.

Organ rentowy w tym czasie wydawał także decyzje dotyczące kapitału początkowego ze stosownym pouczeniem / decyzje k.14,20 plik I akt ZUS/.

Decyzją z dnia 29 września 2015 r. ZUS przeliczył z urzędu emeryturę wnioskodawcy, po skorygowaniu kapitału początkowego. Decyzja nosi symbol (...) / decyzja k.43 plik III akt ZUS, pismo ZUS k.11/.

Decyzją z dnia 28 stycznia 2016 r. ZUS przeliczył emeryturę wnioskodawcy, wyrównując należność za okres od dnia 1 kwietnia 2012 r. do 23 lutego 2015 r. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 kwietnia 2012 r. do dnia 10 lutego 2016 r., zawieszając jednocześnie wypłatę świadczenia jako mniej korzystnego. Decyzja nosi symbol (...) / decyzja k.75 plik II akt ZUS, pismo ZUS k.11/.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego w postaci akt emerytalnych i kapitałowych wnioskodawcy a także częściowo zeznań ubezpieczonego oraz jego małżonki, z wyjątkiem tej części, której odmówił wiarygodności i mocy dowodowej. Oboje małżonkowie posiadają średnie wykształcenie. Wnioskodawca na emeryturze przebywał już od roku 2005, nawet jeśli prawo do świadczenia było zawieszane, to nie oznacza, iż decyzje nie były mu doręczane, zwłaszcza iż jedną z nich odebrał osobiście. Nie ulega kwestii, że autorem pisma do organu rentowego z dnia 9 kwietnia 2015 r., odwołania wraz z pismem o przywrócenie terminu do jego złożenia z dnia 27 maja 2015 r. była żona wnioskodawcy, który podpisał te dokumenty działając w zaufaniu do żony.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy podlegało odrzuceniu.

Zgodnie z art. 477⁹ § 1 kpc odwołanie od decyzji organu rentowego wnosi się na piśmie do organu, który wydał decyzję, lub do protokołu sporządzonego przez ten organ, w terminie miesiąca od doręczenia odpisu decyzji.

Na podstawie art. 477⁹ § 3 kpc Sąd odrzucił odwołanie wniesione po upływie terminu, chyba że przekroczenie terminu nie jest nadmierne i nastąpiło z przyczyn niezależnych od odwołującego się.

Z powołanego przepisu wynika jednoznacznie, że miesięczny termin do wniesienia odwołania rozpoczyna swój bieg od dnia doręczenia odpisu decyzji, a odwołanie winno być wniesione do organu, który skarżoną decyzję wydał. W przypadku stwierdzenia opóźnienia Sąd ma dyskrecyjną możliwość potraktowania spóźnionego odwołania tak, jakby zostało wniesione w terminie. Może tego dokonać pod warunkiem uznania, że przekroczenie terminu nie jest nadmierne oraz że nastąpiło z przyczyn niezależnych od skarżącego. Obydwa te warunki muszą jednak wystąpić łącznie. Niespełnienie choćby jednego z nich przesądza o odrzuceniu odwołania /postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 1 czerwca 2010 r. sygn. II UK 404/09, LEX nr 611422/.

Stosownie zaś do art. 39 kpa organ administracji publicznej doręcza pisma za pokwitowaniem przez pocztę, przez swoich pracowników lub przez inne upoważnione osoby lub organy. Potwierdzenie doręczenia pisma w formie pokwitowania ma znaczenie dowodowe przy ocenie daty rozpoczęcia lub zakończenia biegu terminu oraz możliwości dokonania określonych czynności /por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego siedziba w W. z dnia 15 września 2006 r. sygn. VI SA/Wa 911/06; LEX nr 922399/. W sytuacji, gdy data doręczenia decyzji może budzić wątpliwości należy uznać datę korzystniejszą dla strony postępowania /por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. z dnia 12 grudnia 2006 r. sygn. VII SA/Wa 1655/06; LEX nr 302467/.

Sporną zatem była kwestia czy odwołanie od decyzji zostało przez ubezpieczonego wniesione w terminie, a jeśli nie to czy przekroczenie terminu nie jest nadmierne oraz że nastąpiło z przyczyn niezależnych od skarżącego.

W rozpoznawanej sprawie organ rentowy zaskarżoną decyzję z dnia 13 marca 2015 r. wysłał do wnioskodawcy listem zwykłym w dniu 19 marca 2015 r., zaś wnioskodawca wskazał, że nie był pouczony o trybie odwołania się od niej do Sądu. Jest przy tym niekwestionowanym, że dowodem doręczenia decyzji ubezpieczonemu organ rentowy nie dysponuje.

Nie ulega natomiast kwestii, że pisząc do organu rentowego pismo w dacie 9 kwietnia 2015 r. wnioskodawca otrzymał zaskarżoną decyzję i mógł w sposób nie budzący wątpliwości zapoznać się z jego treścią- w tym z treścią stosownego pouczenia. W najlepszym razie termin do wniesienia odwołania należy liczyć zatem wnioskodawcy od dnia 9 kwietnia 2015 r., jednakże złożenie odwołania w dacie 27 maja 2015 r., nastąpiło po upływie 30 dni nawet od tej daty. Zdaniem Sądu przekroczenie terminu do wniesienia odwołania nie jest nadmierne, zostaje zatem kwestia- czy jest usprawiedliwione okolicznościami.

Oboje małżonkowie legitymują się wykształceniem średnim i czytali pouczenie zawarte w decyzji. Nie było to także po raz pierwszy, skoro wnioskodawca decyzję z 2006 r. odebrał osobiście. Ponadto strona odwołująca nie wykazała, iż została pouczona w sposób nieprawidłowy przez pracownika ZUS, poza gołosłownymi twierdzeniami nie wskazała żadnego dowodu na powyższe okoliczności zgodnie z treścią art. 6 kc, nie wskazała danych personalnych takiej osoby. Nie zasługują zatem na wiarę zeznania żony wnioskodawcy złożone od 00:16:58 do 00:20:51, gdyż pismo do ZUS z dnia 9 kwietnia 2015 r. w sposób nie budzący wątpliwości wskazuje na otrzymaną decyzję z dnia 13 marca 2015 r., zatem nie można przyjąć, że wnioskodawca nie znał kolejności procedury.

W tych okolicznościach żadnych podstaw do uznania, że przekroczenie terminu nastąpiło z przyczyn niezależnych od odwołującego się, wnioskodawca nie wykazał aby po stronie odwołującej zachodziły jakiegokolwiek przeszkody do złożenia odwołania w terminie, nie wskazał dowodów przeciwnych.

Na marginesie także podnieść należy, że przed Sądem Okręgowym w Łodzi toczy się postępowanie z odwołania wnioskodawcy od decyzji ZUS z dnia 29 września 2015 r. przeliczającej z urzędu emeryturę wnioskodawcy, po skorygowaniu kapitału początkowego.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477⁹ § 3 kpc, odwołanie wnioskodawcy od decyzji ZUS odrzucił.